

ZDENĚK TYDRYCH

Scénář k rozhlasové reportáži

Základní škola a mateřská škola Hradec nad Svitavou

Pamětník

“Vyrůstal jsem u babičky, protože jsme se museli přestěhovat a babička bydlela na Engertě a to byla bejvalá šachta, kde pracovali havíři, kde pracoval i můj dědeček, tatínek, všichni, celá naše rodina. A bylo to v lese.”

1. vstup (Simona)

Takto vzpomíná na své dětství Zdeněk Tydrych, který se narodil v roce 1932 na Kladně. Vyrůstal v něm a měl ho moc rád. Jeho strýc Jindřich Tydrych složil v roce 1941 píseň Kladno, ty černé Kladno. I v 91 letech si její text velmi dobře pamatuje.

Pamětník

“Kladno, ty černé Kladno, ty město se sty komínů. Kladno, ty černé Kladno, na tebe nikdy nezapomenu.”

2. vstup (Jan)

V roce 1945 bylo Zdeňku Tydrychovi 13 let. Osvobozování Československa Rudou armádou prožíval se svým kamarádem velmi dobrodružně.

Pamětník

“Přijel takovej velikej tank a von tam na to skočil. Tam byly takový sudy a v tom byla nafta. Tak se za to chytil, vyskočil tam a říkal pojd’ taky. Já jako neblbni, oni nás někam odvezou. Pojd’. Tak jsem tam taky skočil a jeli jsme z Kladna až do Buštěhradu.”

3. vstup (Matyáš)

Zdeněk Tydrych se začátkem 50. let oženil. Měnová reforma, o které komunistická propaganda tvrdila, že nebude, většinu národa z hodiny na hodinu ožebračila o čtyři pětiny jejich majetku.

Pamětník

“1953 už jsem byl na vojně a taky byla měna. Měnily se peníze a my jsme ani neměli na tu výměnu, protože každej musel mít asi nějak na jedno dítě tři sta korun, já už si to nepamatuju, a my je neměli.”

4. vstup (Jiří)

Vojenskou službu prožil Zdeněk Tydrych na Šumavě. Krásná příroda a spousty hub. Ale také vzpomínky na smutnou krajinu bez odsunutého německého obyvatelstva.

Pamětník

“Dostali jsme vždycky nákej takovej rozkaz. Ta Šumava byla taková krásná a byla veliká a všude byly takový malinký vesničky. A ty vesničky byly moc hezký, ale že byly německý, tak se musely rozstřílet, rozflákat, rozbít kostely.”

5. vstup (Ludmila)

Radost z osvobození sovětskými vojáky vystřídalo v roce 1968 obrovské zklamání. Okupaci tanky provázela i letadla nad makovým polem u Kožlan a strach, že pro trochu máku půjde Zdeněk Tydrych do vězení.

Pamětník

“Tak jsme jako tam byly na tom máku a najednou plný nebe letadel. A kamarád, já byl takovej, víš, vystrašenej, povídá: “Člověče, voni nás viděj.”

A já: “Neblbni”. No, a to byli Rusové. My jsme nic nevěděli, žádněj nic nevěděl. No, tak jsme přijeli domů, já si lehnul a pak mi manželka říkala: “Vstávej, je válka. A já: “Neblbni.”

6. vstup (Matyáš)

A co by Zdeněk Tydrych vzkázal mladým lidem?

“Hlavně, aby se měli rádi, aby nevěřili tady těm hecířům, kteří to chtějí všechno obrátit naruby. Já mám rád lidi, kteří jsou veselí, pracovití, přemýšlí. Aby se to nepralo jako v tom Rusku. To není hezký.”